

Протокол

№

гр. София, 08.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав, в публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12483** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:30 часа се явиха:

Ищцата Д. Б. М.: редовно призована, явява се лично и се представлява от адвокат А. У., с пълномощно на лист 12 по делото и днес представено.

Ответникът Министерство на вътрешните работи (МВР): редовно призован, представлява се от юрисконсулт К. Р., с пълномощно на лист 65 по делото и днес представено.

Софийска градска прокуратура: редовно призована, представлява се от прокурор Яни Костов.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

Прокурор К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА искова молба подадена от Д. Б. М., ведно с приложени писмени доказателства, както и постъпило на 10.01.2025 г. уточнение на исковата молба.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба, постъпил на 14.02.2025 г., ведно с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА делото съгласно Определение № 7369/04.03.2025 г. надлежно връчено на страните.

ДОКЛАДВА, че на 10.03.2025 г. е постъпило изисканото за послужване административно дело № 4767 по описа за 2023 година на Административен съд - София-град, Първо отделение, 5 състав.

Адвокат У.: Нямам възражения по доклада на съда.

Поддържам исковата молба и нейното уточнение от 10.01.2025 г. Моля да приемете представените с нея писмени доказателства.

Водим един от допуснатите ни двама свидетели, който се намира извън съдебната зала. Поддържаме искането за разпит на втория свидетел, който днес беше възпрепятстван да се яви и ще доведем в следващото съдебно заседание.

Поддържаме направеното искане за допускане на съдебно-психиатрична експертиза с въпросите, формулирани в точка III от доказателствените искания в исковата молба, като вещото лице отговори след запознаване с доказателствата по делото и след среща с доверителката ми.

Не възразявам да се приложи изисканото дело.

Оспорваме подадения от ответника отговор. Относно представената с отговора докладна записка моля да имате предвид, че същата е изготвена след исковия период, тоест след като доверителката ми е била възстановена на длъжност.

Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Юрисконсулт Р.: Нямам възражения по доклада на съда.

Оспорвам исковата молба. Не възразявам да се приемат доказателствата, представени с нея.

Поддържам становището, което сме изразили в отговора на исковата молба.

На този етап нямам искания по доказателствата и няма да соча такива.

Прокурор К.: Не възразявам да се приемат доказателствата. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА за окончателен доклада на делото, обективиран в Определение № 7369/04.03.2025 г.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ПРИЛАГА за послужване административно дело № 4767 по описа за 2023 година на Административен съд - София-град, Първо отделение, 5 състав.

ДОПУСКА съдебно-психиатрична експертиза със задачите посочени от ищеца в т.III от доказателствените искания в исковата молба (лист 9 по делото).

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата експертиза д-р Е. Ц. Е., телефон за връзка: [ЕГН].

УКАЗВА на вещото лице, че следва да депозира писменото си заключение с преписи за страните най-късно в едноседмичен срок преди датата на следващото съдебно

заседание, като при невъзможност за изготвяне на заключението следва да уведоми своевременно съда, за да не става причина за отлагане на производството по делото.

УКАЗВА на вещото лице, че следва да представи справка-декларация по реда на Наредба № Н-1 от 14.02.2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица относно положения труд във връзка с изготвяне на заключението, след което съдът ще се произнесе по определяне на възнаграждението за изготвената експертиза.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на водения от страна на ищеца свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: И. Б. И.-В., 56 годишна, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля И.-В.: Познавам Д. от около 20 години, още преди да роди сина си. Познавам я като много лъчезарна, усмихната, много ведра и позитивно настроена, което беше някъде до към месец април 2023 година. Тогава тя ми се оплака, че има неприятности в работата, свързани с началник отдела, директора на дирекцията. Каза ми, че искат да намерят начин да я уволнят, тъй като подавала жалби за нередности и сигнали, които се случват в Дирекцията. Беше силно притеснена. Казах ѝ, че ако си върши работата съвестно и след като е подала жалбите и е констатирила нередности, всичко е наред. Беше много притеснена. Дори и през нощта ми се обади. През май месец беше много разстроена. Обади ми се. Беше се случило нещо, не помня точно какво, но беше някакво пререкание с началника. Каза, че са ѝ заключили кабинета, не ѝ дават да влезе, дори не може да си вземе личните вещи. Казваше „сякаш съм престъпник“. Самият кабинет беше заключен. Това я шокира, много я разстрои, изпадна в едни състояния - говориш ѝ, а тя е в небитието, нямаше усмивка. Тогава синът ѝ беше в 7 клас и се яви на един конкурс, който спечели, но тя не се зарадва. Когато ми се обади за заключения кабинет причината беше директно подаването на сигнали и жалби, които тя е подала като нередности. Аз това разбрах - че кабинетът ѝ е бил заключен заради нейните жалби. Тези нейни жалби разбрах, че са причината да бъде заключен нейния кабинет. Тя ми сподели, че с началника са имали някакво сериозно пререкание. Спомням си, че е имало заплахата от негова страна към нея. Стигна се, на по-късен етап, може би май месец, до там, че я уволниха. Беше много разочарована, че няма справедливост. Тя ми беше казала, че не е направила никакво нарушение, освен тези жалби за нарушения, които е констатирила и които е подала. Каза ми, че са търсили начин да може да бъде уволнена, съкратена или нещо такова, заради самите жалби, търсили са как да бъде отстранена по някакъв начин. Аз не съм работила в държавна администрация. След като ѝ е била връчена заповедта тя не искаше да разговаря дори с мен. Тогава ме шокира това, че не обръщаше внимание дори на детето си, което искаше да го гушне, да се похвали, да си поговорят. Тя само седеше, плачеше, оплакваше ми се от безсъние. Насочих я да потърси помощ от психиатър, тъй като когато човек не може да не спи, той е неадекватен. Сутрин беше много разстроена защото тогава непрекъснато мислеше: „ами сега детето, закуската, храната, парите“. Това я тревожеше много, тъй като детето, за да продължи да се учи, трябваше да взема и допълнителни уроци, но тя ми се оплака, че няма пари, дори нямаше пари за здравните осигуровки. В един момент, сега се сещам, че не съм я питала дали си е плащала тези здравни осигуровки. Тревожеше се за сметките, за

уроците на сина си. Помагала съм ѝ финансово когато се наложи, защото просто нямаше откъде да намери пари за елементарни неща. След като мина година време, може би, ми се похвали, че са я върнали на работа. Мисля, че тя обжалва заповедта за уволнение. По време на делото, в което обжалваше заповедта за уволнение, трябва да кажа, че тя стана един много затворен в себе си човек, отказваше всякакви контакти, не се чувахме дори по телефон. Затова директно се натрапвах у тях, за да видя какво се случва с нея. Не можех да я оставя. Тя беше много обезсърчена, стресирана. Като сложим безсънието, ми се оплакваше, че я стягат гърдите, че не ѝ достига въздух. Един път ми взе ръката и я постави на гърдите си, като аз усетих, че има много ускорен пулс. Беше станала много апатична, бавна в движенията си. Вършеше си домакинските задължения, но някак все едно са по задължение, с неохота, разсейваше се, забравяше, мислите ѝ бяха отнесени някъде, не можеше да се концентрира. Единствено мислеше за делото - дали ще я върнат на работа, дали ще има справедливост. За нея това беше важно, за да може да си издържа детето. За първи път мисля че беше на психиатър през 2023 година преди връчване на заповедта за уволнение. Аз я посъветвах да потърси психиатрична помощ защото видях, че не може да се справи сама. Тя се промени коренно – нямаше я усмивката ѝ, нямаше хъс за живот, бих казала. Може би това ѝ състояние беше от началото на април когато получи заплахата. Имаха с началника ѝ едно по-остро пререкание. Самата тя каза: „Беше нещо страшно.“. Началниците я бяха заплашили, че ще я уволнят не заради това, че е вършила съвестно работата си и е подавала сигнали, а че ще намерят начин да я махнат именно защото е подала жалби за нарушения. Спомням си, че говореше за сериозни суми като нарушения, за сериозни пари. Делото, което водеше, приключи с връщането ѝ на работа, което беше за много кратко, след което отново я уволниха. Когато ми каза, че е спечелила делото, беше леко доволна, но не спираше да пие изписаните лекарства, антидепресанти. Зарадва се за изхода на делото, но не много. Аз например много бих се зараждала в такава ситуация. Тези антидепресанти от месец април 2023 година не ги е спирала, защото това не е желателно.

Адвокат У.: Нямам повече въпроси.

Свидетелят (на въпроси на юрисконсулт Р.): Познавам Д. от тийнейджърка. С нея сме в приятелски отношения. В един момент тя спря да ми споделя и аз трябваше да нахалствам, ако мога така да кажа, за да ми споделя. След като посети психиатър тя ми каза, че се чувства една идея по-добре от лекарствата, но тревожността не се махаше. Продължи сърцебиенето. Към настоящия момент тя все още продължава да приема медикаменти и посещава психиатър. Рецепти за лекарствата иначе няма откъде да ги взима. Мисля, че психиатърът определя честотата на посещенията.

Страните (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.

Прокурор К.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и му върна личната карта, след което освободи същия от съдебната зала.

За събиране на доказателства,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за разглеждане в открито съдебно заседание на 10.06.2025 година от 10:30 часа, за която дата и час ищцата е уведомена от днес лично и чрез своя процесуален представител, ответникът и Софийска градска прокуратура са уведомени от днес чрез своите процесуални представители.
ДА СЕ ПРИЗОВЕ вещото лице д-р Е. с указанията на съда.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:55 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: